

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

21. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

30. KVĚTNA 2021

Z obsahu:

**Eucharistie, kterou
přijímáme, nám předává
Boží smýšlení**

Homilie papeže Františka
při liturgii Božího Těla
23. června 2019, římská
farnost Casal Bertone
- strana 2 -

Svatý Petr z Verony
Libor Rösner
- strana 4 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewske (54)**
- strana 6 -

Zjevení Nejsvětější Trojice
P. François Zannini
- strana 8 -

Božství hluboce skryté
Raymund Fobes
- strana 9 -

Přítomnost Krista
P. Štěpán Maria Filip OP
- strana 10 -

**Zkoumání
Hostie z Legnice změnilo
můj život**
Dr. Barbara Engelová
- strana 11 -

Relikvie eucharistického zázraku v polské Legnici

Eucharistie, kterou přijímáme, nám předává Boží smýšlení

Homilie papeže Františka při liturgii Božího Těla
23. června 2019, římská farnost Casal Bertone

Boží slovo nám dnes pomáhá znovu objevit dvě prostá slovesa, která jsou podstatná pro každodenní život: *říci* a *dáti*.

Říci. V prvním čtení říká Melchizedech: „*Požehnán* buď Abrahám od nejvyššího Boha, který stvořil nebe i zemi.“

(Gn 14,19) Melchizedechova *řeč* je *požehnáním*. Dobrořeči (žehná) Abrahámovi, ve kterém budou požehnány všechny rodiny země (srov. Gn 12,3; Gal 3,8). Všechno začíná požehnáním: dobrá slova rodí dobré dějiny. Totéž se děje v evangeliu. Ježíš před rozmnožením žehná chle-

by: „Vzal těch pět chlebů, vzhledl k nebi a požehnal je, lámal a dával svým učedníkům.“ (Lk 9,16) Požehnání dělá z pěti chlebů pokrm pro zástupy a dává vytrysknout proudu dobra.

Proč dělá požehnání dobře? Proměňuje totiž slovo na dar. Dobrořečením (požehnáním) se nedělá něco sobě, nýbrž druhým. Požehnat neznamena říci hezká, příležitostná slova, nýbrž říci dobro, mluvit s láskou. Tak učinil Melchizedech, který spontánně promluvil o Abrahámovi, aniž by mu Abrahám něco řekl či učinil. Tak si počínal Ježíš, který ukázal význam požehnání rozdáváním chlebů zdarma.

Pokračování na str. 7

Zaujala mě Mojžíšova slova z dnešního prvního čtení o velikosti Božích činů pro Izrael – nejen že vystihují obsah tohoto čísla Světla, ale velmi dobře připomínají nekonečnou slávu Trojjediného Boha a nevypověditelnou hodnotu jeho vykupitelské Oběti.

„Ptej se dávných dob“ – to je výzva pro každého z nás. Ohlédneme-li se zpět do dějin lidstva, vidíme mocné působení Trojjediného Boha, kterému se nevyrovná žádný jiný bůh. A co víc: On sám si každého z nás vyvolil, abychom se stali dědici Božími a spoludědici Kristovými. Nejen vyvolený národ, ale každý, kdo uvěřil v Ježíše Krista, Božího Syna, je vyvolený... Ptejme se však nejen dávných dob, ale pohlédneme rovněž do svého života: jistě i v něm nalezneme Boha promlouvajícího z hořícího keře, jeho pomoc v různých bojích, rozestoupené vody moře... To vše nás může utvrdit v jediném: Není jiného boha na nebi jako ani dole na zemi, než Trojjediného, který v Kristu trpěl pro naši spásu. A tohoto Boha oslavujeme v těchto dnech mimořádným způsobem – o dnešní slavnosti Nejsvětější Trojice a čtvrté slavnosti Těla a Krve Páně.

Před takovými tajemstvími je lepší mlčet, než hledat slova. A mnohem spravedlivější je toto: vrhnout se na kolena! Nepoklonit se nejvyššímu Bohu totiž znamená obrátit se k sobě samému. (str. 3) Snad to pozorujeme ve svém okolí, nebo dokonce i sami na sobě: Kdo dnes ještě poklekne před vystavenou Nejsvětější svátostí

Editorial

na obě kolena? Pamatuji doby, kdy to bylo běžné... Dnes je kolikrát „úspěchem“, když někdo s úctou poklekne aspoň na jedno koleno. Obtíže spojené s pokleknutím před nejvyšším Bohem lze považovat za nepatrné, když víme, že jako spoludědici Kristovi musíme „jako on trpět, abychom tak mohli spolu s ním dojit slávy“ – jak říká apoštol Pavel v dnešním druhém čtení. Pochopitelně – jsou lidé, kterým tělo fyzicky neumožňuje pokleknout. Pohlédneme však zde i na mnohé, kteří jen s velkými obtížemi, ale přece jen se pokloní Pánu aspoň snahou o pokleknutí. Není to velkolepé svědectví jejich víry v živého Boha přítomného ve Svátosti oltářní? V takových chvílích se teprve pozná ryznost věřícího srdce!

I my máme někdy tendenci stěžovat si Ježíši: „Proč zrovna já musím trpět? Copak nevíš, že jsem nevinný?“ Nevyhnul se tomu ani sv. Petr z Verony. (str. 4–5) A také k nám Ježíš z kříže promlouvá jako k němu: „A čím jsem se provinil já, že mě přibíli na kříž? Uč se trpělivostí tím, že budeš rozjímat o mých bolestech, s nimiž ty své srovnat nemůžeš.“ Je-li utrpení jenom jedno: nedostatečné uspokojení potřeby lásky, kterou může utišit pouze láska Ježíšova – jak čteme u Alice Lenczowské (str. 6) – pak je zřejmé, že každé uctivé pokleknutí před Nejsvětější svátostí je zároveň úkonem lásky k Trojjedinému Bohu.

Nepřejícnost – vlastnost, kterou by rozhodně neměl žádný křesťan mít. Především proto, že Ježíšovou největší touhou je spása každého člověka – a Ježíšův učedník nemůže smýšlet jinak. Avšak realita bývá někdy jiná: „Co ten se opovažuje? ... Ona už jiná nebude ... Tomu již nikdo nepomůže, je zralý pro peklo...“ Ovšem Ježíš to vidí jinak, když promlouvá k Lenczowské: „Nepřejícnost v srdci ničí jak tebe, tak toho, vůči komu jsi nepřejícná.“ Chápeme, co nám tím chce připomenout? „Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy...“ Pravda, dochází i na další Ježíšova slova: „Mým největším utrpením nejsou rány, jaké Mi uštědřili lidé, ale bezvýslednost Mé oběti pro tak mnohé.“

Jaké aspoň minimum tedy můžeme udělat pro to, aby Bůh skrytý ve Svátosti oltářní byl odhalen srdcím těch, kdo dosud Trojjediného Boha odmítají či mají pochybnosti? Možná stačí upřímný, opravdový úkon lásky před vystavenou Nejsvětější svátostí... Anebo nebat se zbožně přezehnat, když jdeme kolem kostela, kde živý Bůh neustále přebývá, kolem Ježíšova kříže... Pohlédme do nedávných dob: konali tak mnozí, i když totalitní režim hrozil perzekucí. Proč bychom nemohli my? Naše vlažnost či pohodlí v tomto prostém svědectví víry může způsobit, že se v nás zastaví tok Boží milosti určené našemu bližnímu. Volejme proto často: „Bože v Trojici jediný, dej mi sílu a já budu svědčit o Tvé lásce, jak jen Ty budeš chtít!“

Daniel Dehner

Odeber se na galilejskou horu, kterou Pán učedníkům označil jako místo setkání. Vždy najdeš bezpečně Pána tam, kde slíbil, že tě bude očekávat. Zde v Galileji začalo před třemi lety jejich velké dobrodružství, které má nyní dospět ke svému zákonitému vyústění.

Jestliže jsi očekával, že radost jedenácti apoštolů z opětovného Pánova příchodu bude jednoznačná, mýlíš se. Učedníci se mu klanějí, ale stále jsou mezi nimi i takoví, kteří pochybují. Nedív se, když se i do tvého srdce vkrádají pochybnosti. Důležité je, abys odpověď na ně nehledal jen u sebe, ale především na pravém místě. Jaký je tvůj postoj? Klaníš se božskému Mistru bezvýhradně, nebo spíše pochybuješ? Čeho se týkají pochybnosti? Toho, co přesahuje tvé chápání – ale právě proto se od tebe očekává postoj víry.

Po tak dlouhém společném životě by se mohlo zdát, že učedníci již svého Pána dobře znají. A přece se zjevuje stále nově. Dnes přichází nikoliv jako přítel či bratr, ale jako ten, kdo má od Otce svrchovanou moc. Správně to vycítili právě ti, kteří se mu klanějí, protože Ježíš přichází na dnešní důležité setkání jako nejvyšší **Pán a Bůh**. Je tedy něco mnohem více než mocný přítel, který má moc léčit těžké neduhy a vyhánět zlé duchy. Když to dělal, byla to všechno ve skutečnosti jen znamení. Ale jeho základní poslání je mnohem vyšší. Přichází k tobě především jako tvůj **Vykupitel a Spasitel**.

Především si tedy buď vědom, že ti není ponecháno na libovůli, aby sis z jeho učení a slov vybíral jen to, co se ti líbí a právě hodí. Tvoje pochybnosti jsou ve skutečnosti pokusy odsunout stranou něco, co se jeví jako nepohodlné a méně příjemné. Ježíš přichází jako ten, jemuž je dána *veškerá moc*, ale není to moc, která by tě chtěla utlačovat. Tato jeho moc je mu dána k tvému blahu a k tvé spáse. Na druhé straně však musíš přijmout, že je to moc, která právem očekává tvou spolupráci. Aby se ti dostalo spásy, je třeba, abys zachoval všechno, co přikázal. Ježíš je *přítelem hříšníků*⁽¹⁾, ale není přítelem hříchu. Jeho slitovnost má svou podmínku v příkazu: *Jdi a už nehřeš*.⁽²⁾ Nazývá ty, které

povolal, *svými přáteli*⁽³⁾, ale nesmíš na to spoléhat, jako by už neplatila jeho slova: *Kdo mě nenásleduje, není mě hoden*.⁽⁴⁾ Stále si proto také připomínej jeho varování o osudu nerozumných panen anebo vinařů, kteří ho nechťeli za krále; měj na paměti, kolikrát vyslovil Ježíš s bolestí: *Běda vám!* Pochybnosti směřují k úvahám, zda dát přednost jemu, nebo sobě. Nepoklonit se Pánu jako nejvyššímu

Bohu znamená obrátit se sám k sobě. Obnov svou důvěru a přijmi Ježíšovu svrchovanou moc s úctou, vděčností a pokorou. Je to svrchovaná moc nekonečné lásky.

Ježíš nyní zdůrazňuje svůj božský majestát, protože chce svěřit svým učedníkům věc na výsost závažnou a důležitou. Má na srdci budoucnost svého království na zemi a každému, kdo v něho uvěří, ukládá povinnost, aby toto království dále šířil. Proto mu záleží na tom, abychom jeho slova přijali jako slova nejvyšší božské autority, tak, jak on to má na mysli, a nesnažili se vysvětlovat a upravovat je po svém, jak se komu zlíbí.

Ještě dříve, než vystoupí k Otci, zdůrazňuje, jak velice si přeje, aby se jeho radostná zvěst dostala neporušená a nepřekroucená **ke všem lidem**. Donést tento nesmírný božský dar každému člověku, učít ho božské pravdě a křtem svatým ho učinit Božím dítětem není neúcta k tomu, čím dosud žil a co vyznával. Můžeš dokonce čerpat poučení z bohatství jeho obyčejů a kultury. Ale právě poznání pravého Boha, které nám zjevil sám Bůh bez naší zásluhy, nekonečně překračuje vše, co sám člověk vytvořil a vytvoří. Abychom splnili, co nám Pán ukládá, nestačí jen žít se všemi v míru, jsme především **odpovědní za jejich evangelizaci**. Všichni lidé mají právo vědět, že Ježíš Kristus, Boží Syn, přišel na svět, aby je vykoupil za cenu své krve, *aby mohli volat – Abba, Otče!* Máš následovat Pána, který přišel na svět, *aby vydal svědectví pravdě*⁽⁵⁾, a celým svým životem svědčit o Ježíši Kristu a přičiňovat se, aby lidé přijali křest a zachovávali všechno, co Pán přikázal.

Sám ses stal Božím dítětem díky tomu, že zde byli Kristovi učedníci, kteří vzali s celou vážností svůj evangelizační závazek. Křestní vodu ti na hlavu lila ruka

Liturgická čtení

1. čtení – Dt 4,32–34.39–40

Mojžíš řekl lidu: „Ptej se dávných dob, které tě předcházely ode dne, kdy Bůh stvořil člověka na zemi, ptej se od jednoho konce nebes k druhému: stalo se někdy něco tak velkého nebo bylo něco podobného slyšet, aby nějaký národ slyšel hlas Boha, mluvícího z ohně, jako jsi slyšel ty, a zůstal naživu? Nebo zkusil nějaký bůh přijít a vyvolit si národ uprostřed jiného národa zkouškami, znamením, divy, bitvami, mocnou rukou, napřaženým ramenem, úžasnými děsnými činy, jak pro vás to všechno učinil Hospodin, váš Bůh, před vašimi zraky v Egyptě? Uznej to dnes a uvaž v srdci: je to Hospodin, Bůh nahoře na nebi jako dole na zemi; není jiného boha. Zachovávej jeho nařízení a jeho příkazy, které ti dnes přikazují, abys byl šťastný ty a tvoji synové po tobě, abys dlouho žil na zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává navždy.“

Pokračování na str. 4

člověka, ale on tak činil nikoliv jménem svým, ani jménem zbožštělého kosmu nebo pomyslného Absolutna, nýbrž jménem osobního Boha, jednoho ve třech Osobách, Otce, Syna a Ducha Svatého.

Nejsvětější společenství božských Osob ti dalo účast na svém životě, neboť Boží život je sdělování života a toto sdělování se nesmí zastavit u tebe pro tvou vlažnost nebo pohodlí.

Máš společné dědictví s Kristem. Je to božské vyznamenání, to ovšem znamená, že musíš být také *připraven trpět jako on*. Zdá se ti to možná příliš náročné, ale uvědom si, že už nebudeš stát před žádnou těžkostí sám. Pán bude *stále s tebou*. Jeho svrchovaná moc ti také zaručuje trvalou přítomnost božského Průvodce. *Jeho oko bdí nad těmi, kdo doufají v jeho milost*.⁽⁶⁾ *Uznej to a uvaž v srdci*.

Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.⁽⁷⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Lk 7,34; ⁽²⁾ Jan 8,11; ⁽³⁾ Jan 15,15;

⁽⁴⁾ Mt 10,38; ⁽⁵⁾ srov. Jan 18,37;

⁽⁶⁾ srov. Ž 33,18; ⁽⁷⁾ Ž 33,12.

Svatý Petr z Verony

Věhlasný polský kazatel a jezuitský kněz P. Piotr Skarga (1536–1612) o tomto světcích hovořil takto: „Ze své pozice kazatele hřměl jak trouba Gedeonova a na jeho volání nastražila uši celá Itálie. Kdo ho poslouchal, žehnal mu, a kdo sledoval jeho život, musel mu přiznat, že brání vehementně víru, drtí kacírství a pozvedá kříž Kristův.“ Tento první mučedník dominikánského řádu byl věhlasnou kazatelskou osobností své epochy a právě jeho kazatelské úspěchy ho stály život – ten pozemský. A určily i podobu toho věčného, v němž usedl po Boží pravici.

Petr z Verony se narodil někdy na přelomu 12. a 13. století v rodině zapřísařhlých katarů. Katarři neboli albigenští (podle francouzského města Albi, kolem nějž se v prvotní fázi nejvíce rozšířili) byli nebezpečnou sektou vystupující nezvykle ostře proti církvi, jíž přisuzovali d'ábelský původ. Odmítali vyjma křtu všechny svátosti, Ježíš pro ně nebyl pravým Bohem, ba ani člověkem, spíše jakousi duchovní bytostí s lidskou podobou, nikoliv však podstatou. Proto pro ně mělo význam jenom jeho učení, nikoliv smrt, kterou považovali za zbytečnou.⁽¹⁾

Přesto však rodiče Petra poslali na univerzitu do Boloni, aby zde nabyl prestižní vzdělání. Domnívali se, že katolická nauka bezpečně sklouzne po jeho katarském krunyří pevně přirostlém k tělu díky domácí výchově. Zmýlili se.

Petr se pro katolické učení pod vlivem vyučujících dominikánských kněží nadchl a obrátil se. Jeho katarští příbuzní, u nichž bydlel, se jej ze správné cesty snažili svést vystavením tělesným pokušením, dobře vědouce, že právě hříchy proti šestému přikázání jsou pro zdárný duchovní život nebezpečím z největších. Petr si byl vědom své slabosti, proto se celou bytostí vrhl do náruče Hospodino-

vy a ten ho z tohoto nebezpečí s pomocí jeho strážného anděla vyvedl.

Nadšený mladý konvertita se však příliš dobře znal, než aby usnul na vavřínech. Požádal sv. Dominika, aby ho přijal do nedávno založeného řádu, aby mohl být obklopen hradbou modliteb spolubratří. Těm se záhy stal vzorem v obdivuhodné askezi a v praktikování tuhého pokání, čímž bojoval proti nástrahám satanovým. S Bohem rozmlouval do pozdních nočních hodin a hodně se též vzdělával po stránce věroučné. Jeho znalosti Bible i spisů církevních Otců se staly proslulými.

Takového bratra mít v řádu je dar od Boha, věděl sv. Dominik, proto radostně svolil s jeho vysvěcením na kněze. V duchu kazatelského řádu poté Petr podnikal apoštolát skrze hlásání slova Božího. Kazatelem byl vpravdě fenomenálním – po jeho promluvách docházelo i k hromadným konverzím. Obraceli se často zatvrzelí hříšníci, kteří po celá léta nepoznali milost odpuštění. Jeho věhlas rostl den ode dne, avšak po čase musel svůj apoštolát přerušit. Stalo se tak vinou nedorozumění.

Petrovi se dostávalo milosti vidění Ježíše Krista a Panny Marie. Při jednom takovém vidění ho zastihl jeden z bratří, přilákan do jeho cely neznámými hlasy. Uzlil ženskou postavu, v níž ovšem ke své a vlastně i Petrově škodě nepoznal Nejsvětější Pannu. Okamžitě běžel na Petra žalovat představenému, u nějž jej obvinil z narušení klášterní disciplíny a pěstování chlípných choutek. Petr před komunitou bratří nechtěl vyjevit totožnost oné ženy, na to byl až příliš pokorný. Zmohl se jen na citaci Kristovy výzvy o tom, aby po něm hodil kamenem ten, kdo je bez viny. Je vcelku pochopitelné, že za těchto okolností – při neznalosti pravého stavu věci a po Petrově vý-

roku znějícím jako přiznání – utajeného mystika trest neminul. Musel okamžitě odejít do kláštera v Anconě, jenž se pro něj měl stát víceméně vězením. Svůj úděl přijal mlčky a s pokorou, nežehral na svůj osud a ani ho nenapadlo přiznat, že v cele jej navštívila samotná Bohorodička. Své hoře odevzdal Pánu, k němuž se obracel.

Při jedné noční modlitbě pronášel Petr tato slova k Ukřižovanému: „Ó, nejsladší Ježíši, copak nevíš, že jsem neviný, copak mi nic neřekneš, mně, který jsem z lásky k Tobě mlčel? Copak jsem si zasloužil takové trápení?“ V příští chvíli z kříže uslyšel: „A čím jsem se provinil já, že mě přibili na kříž? Uč se trpělivostí tím, že budeš rozjímat o mých bolestech, s nimiž ty své srovnat nemůžeš.“

Na Petra Ježíšova slova zapůsobila mocným dojmem. Požádal ho o ještě ví-

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

2. čtení – Řím 8,14-17

Bratři! Všichni, kdo se dávají vést Božím Duchem, jsou Boží synové. Nedostali jste přece ducha otroctví, že byste museli zase znova žít ve strachu. Dostali jste však ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme volat: „Abba, Otče!“ Spolu s naším duchem to potvrzuje sám Duch Svätý,

že jsme Boží děti. Jsme-li však děti, jsme i dědici: dědici Boží a spoludědici Kristovi. Musíme ovšem jako on trpět, abychom tak mohli spolu s ním dojít slávy.

Evangelium – Mt 28,16-20

Jedenáct učedníků odešlo do Galileje na horu, kam jim Ježíš určil. Uviděli

ho a klaněli se mu, někteří však měli pochybnosti. Ježíš k nim přistoupil a promluvil: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha Svätého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!“

ce utrpení, leč Spasitel ho nevyslyšel. Namísto toho vydal svědectví o jeho nevinosti, takže Petr směl opustit anconské klášterní vězení a vrátit se zpět do svého domovského konventu.

Vrátil se rovněž ke své misijní činnosti, a to s ještě větším zápallem než dříve. Hnán rostoucí láskou k Pánu, uchvacoval pro něj Petr nová a nová srdce těch, kteří plnili chrámy, kde pronášel svá horlivá kázání. Stávalo se, že musel z kostela vyjít ven a kázat pod širým nebem, ježto uvnitř nebylo pro všechny dostatek místa. Lidé ho ve svých obcích vítali už na hranici jejich katastrů, líbali mu ruce, žadonili o požehnání, ba přinášeli mu i nemocné, aby je uzdravil. Jedním z nejznámějších případů uzdravení byl ten v Miláně, když po mši svaté vložil prst do úst němého mladíka, jenž záhy poté začal mluvit. Petr zakládal i Mariánská bratrstva (např. v Miláně, Římě, Vercelli či ve Florencii).

Nic z toho samozřejmě neuniklo katarům, pro něž představoval tento ještě nedávno jejich druh prvořadé nebezpečí. Dokázal totiž od nich odlákat stovky, možná tisíce lidí do lůna katolické církve. Měli za to, že získává davy na svou stranu falešnými zázraky. Proto na něj nastražili léčku.

Jeden z nich bude hrát chromého, požádá Petra o uzdravení, a jakmile na něj vztáhne ruce, on berle k nadšení všech okolo odhodí, aby se mu vzápětí na to vysmál s tím, že chromého pouze hrál a že takto odhalil tohoto mnicha jako lháře a podvodníka. Jak řekli, tak konali.

Dotyčný jedinec se dobelhal k Petrovi a už zdaleka na něj volal: „*Otče svatý, jsem velmi nemocný. Uzdrav mě, prosím, jako jsi uzdravil tolik jiných.*“ Petr pod vlivem Ducha Svatého opáčil: „*Jestli jsi doopravdy nemocný, pros Pána Ježíše, aby tě uzdravil. Jestli jsi však zdravý, tak ať na tebe pro spásu tvé duše sešle skutečnou nemoc.*“ Sotva to dořekl, katar klesl jak podřátý k zemi, třesa se zimnicí. Přes veškerou snahu jeho příbuzných, kteří k němu zavolali nejlepší lékaře, se nemocný ne a ne uzdravit. Když mu lékaři oznámili, že má smrt na jazyku, začal hořce litovat svého podlého činu. Přivolal k sobě pátera Petra, přiznal se mu k podvodu, který na něj uchystal, zřekl se katarského bludu, načež jej Petr svou modlitbou uzdravil.

Za nebyvalé zásluhy o šíření Kristovy radostné zvěsti jmenoval papež v roce 1250 Petra generálním inkvizitorem Lombardie. Utkával se zde s katary na řečnicích a nestalo se, že by z nějaké veřejné disputace odešel poražen. Naopak, mnozí albigenští, přesvědčení jeho argumenty, se stali katolíky. Nejednou svým oponentům navrhl, že se pro potvrzení svých slov vrhne do plamenů, učiní-li tak i oni, a všichni se tak budou moci přesvědčit, na čí straně je pravda. Zkouška ohněm ovšem nikdy neproběhla – pro strach katarů. O to více ovšem vzrůstala jejich nenávisť vůči tomuto dominikánovi, jež se nakonec v roce 1252 přetavila v plán na jeho odstranění.

Petr dobře věděl, co na něho jeho nepřátelé chystají. Dokonce o tom promluvil při jednom ze svých kázání: „*Vím o tom, že heretici dali velkou částku peněz najatým vrahům. Měli by však vědět, že mě učiní tím nejšťastnějším člověkem, když mi umožní zemřít kvůli víře. O tuto milost jsem Pána vroucně prosil. Mí nepřátelé jsou na omylu, když si myslí, že se mě sprovoděním ze světa zbaví. Po smrti budu působit ještě více než za života.*“

Dva týdny po těchto slovech jej najatí vrazi přepadli na cestě z Coma do Milána. Zatímco jeho průvodce, bratra Dominika, probodli dýkou, Petra udeřil jistý Karinus dvakrát sekerou do hlavy. Rány však nebyly smrtelné. Petr se vzchopil, poklekl a začal odříkávat Krédo. Vložil též prst do své rány a krví napsal na cestu: „*Věřím v Boha Otce...*“ Víc už nestačil. Vrahové se na něj po počátečním ohromení vrhli a usmrtili ho dýkou.

Již rok poté (9. března 1253) jej Inocenc IV. prohlásil za svatého. Přesně podle Petrových slov se po jeho smrti obrátil na pravou víru nespočet heretických katarů, mnozí dokonce vstoupili k dominikánům. Jako třeba onen Karinus, jenž mu zasačil dva údery sekerou.

Petrův svátek se slaví 29. dubna, v katarském řádu pak 4. června, tj. na památku dne, kdy došlo v roce 1340 k slavnostní translaci jeho ostatků.

Poznámky:

⁽¹⁾ Z označení „katharos“ se vyvinulo i naše „kacíř“.

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.vaticannews.va/cs.html.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále přítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ČERVEN 2021

EVANGELIZAČNÍ ÚMYSL:

Modleme se za mladé lidi, kteří se s podporou celého křesťanského společenství připravují na manželství: ať rostou ve velkodušné, věrné a trpělivé lásce.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Děkujeme za rodiče, dobré učitele, katechety a kněze a prosíme, aby s nadšením a s radostí připravovali děti na přijetí svátostí.

*Svatý Františku Xaverský,
oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše,
oroduj za nás!*

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (54)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „Słowo pouczenia“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Neděle 4. 3. 1990, 22:30 h.

– Zeptala jsem se: Jsou ve mně nějaké nevhodné závislosti?

Ano, na sobě samé.

– Jak od toho odejít?

V žádné situaci nebrat do úvahy sama sebe, nepočítat se sebou, pouze s Mou vůlí. Raduj se z Mojí vůle, ať je jakákoliv. V ní jsem Já.

Úterý 20. 3. 1990, 13:30 h.

Nehleď na sebe, jenom na Mne – to tě uzdraví. Osvěcuji tvou zraněnou přirozenost, abys přilnula k Ráně Mého Srdce, odkud plyne Krev tvého očistění i posvěcení. Ukryj se tam, aby tvoje hříšnost zbělela jak sníh.⁽¹⁾ Čas, v němž žiješ v těle, je dán pro tvé očistění – k získání prvoční svatosti.

Léčení začíná od přístupu ke světlu. Potom už je jenom zajizvování ran. A nabírání sil k dalšímu odhalení zla a dalších zranění.

Tak bude pořád až po práh nebes.

Pokud ti nepostačí sebezapření, abys všechno přijala zde – ostatní vyléčím v očistci, abys mohla vejít do nebe s čistým srdcem, protože to jinak není možné.

Pátek 14. 12. 1990, 21:40 h.

Než cokoliv započneš: myšlením, slovem nebo skutkem, ať je tvým prvním pohybem obrácení srdce k Mé lásce a mysli k Mé Pravdě.

O všechno, co prožíváš ve svém srdci, se děl se Mnou: obětuj Mi z toho, co je nejpodstatnější.

Úterý 1. 1. 1991, 23:10 h.

Nerozebírej svůj charakter, své záliby, náklonnosti. Nesoustřeďuj pozornost na sebe. Netrap se sama sebou. Neďbej na sebe, buď zcela obrácena na Mne a na své bližní.

To neznamená, že se to musí projevat ve vnějších činech. Nemusí. Ale musí

se to objevit ve směřování mysli a srdce. To, že jsem tě stvořil jako typ kontemplativní, neznamená, že máš kontemplovat sebe, svoje činy, pocity, postoj, situace.

Kontemplativní člověk má kontemplovat Boha a sloužit bližním svým srdcem. Kontemplovat Boha v modlitebním tichu, v utrpení, v odpočinku, v každodenních pracích a skutcích pro lidi. Sloužit lidem modlitbou, láskou a skutky milosrdenství.

Úterý 23. 4. 1991, 11:30 h.

Utrpení je jenom jedno: nedostatek uspokojení potřeby lásky. Nikdo a nic neutiší tvoje srdce – jen Moje láska. Nepotlačuj v sobě volání o Lásku. Zůstávej v něm přede Mnou. Ať roste a ať sílí, poněvadž ti dám podle míry tvé touhy⁽²⁾ a ještě víc.

Úterý 30. 4. 1991, 23:20 h.

Mým největším utrpením nejsou rány, jaké Mi uštědřili lidé, ale bezvýslednost Mé oběti pro tak mnohé. Nepláču nad Mými Ranami, pláče a je rozervané Mé Srdce kvůli obrovské bolesti Mých dětí, které odmítly Spásu a Lásku.

Čtvrtek 2. 5. 1991, 9 h.

Když se ve tvém srdci objeví kritické a zlé myšlenky – modli se za lidi, kterých se týkají. Na každou takovou myšlenku odpověď vrocí modlitbou, a pokusem zmizí.

Nepřejicnost ve tvém srdci zabíjí stejně tak tebe, jakož i toho, ke komu se vztahuje.

Pátek 3. 5. 1991, 21:10 h. / Nejsvětější Panny Marie, Královny Polska

Nepřejicné myšlenky vůči někomu toho člověka postrkují ke zlu, zlem ho obklopují a ztěžují možnost dostat se k Dobru. Dobré myšlenky pomáhají a vedou k Dobru.

Nepřejicnost v srdci ničí jak tebe, tak toho, vůči komu jsi nepřejicná. Přejicnost buduje.

Pěstuj v sobě přejicnost, lásku a milosrdenství a posílej je druhým. Nejvíce těm lidem, kteří jsou ztraceni, ovládnáni zlem.

Zraňují tě lidé, kteří sami trpí vnitřní rozervaností. Ty je třeba obklopit láskou, aby byly jejich rány uzdraveny.

Jak jsem miloval ty, kteří Mi ukřivdili, jak velice jsem vnímal bolest toho zla, které je pohlcovalo. Jak velice jsem toužil trpět, abych je osvobodil od jejich trápení.

Můj krvavý pot v Zahradě, to je pot touhy, soucitu a lásky. Tak velice jsem toužil přinést oběť, abych osvobodil lidstvo – každého člověka od zla, které ho zraňuje a ničí. Tak velice jsem toužil, aby už ta oběť nastala.

To Moje vnitřní utrpení bylo nepoměrně větší než tělesná utrpení Mého umučení, než trápení a těžkosti celého Mého života v těle i ve světě sužovaném satanem.

Můj kalich hořkosti, to je ohromnost a ohavnost zla, které ničí duše Mých dětí stvořených ke svatosti, jsou to jejich pekelná trápení a očištcová muka.

Čtvrtek 30. 5. 1991, 11:55 h. / Boží Tělo

Pokud ti někdo způsobí křivdu, modli se za něho ne proto, že tě zranil, ale kvůli tomu, že činěním zla křivdí sám sobě a ničí svou duši. Modli se proto, aby byla zachráněna duše jeho i těch, kteří se nad tím pohoršili. Pros s láskou a s pokojem v srdci o Moje milosrdenství k vám všem, kteří jste hříšní.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Słowo pouczenia*. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., wydanie drugie zmienione, Poznań 2019. Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Iz 1,18.

⁽²⁾ Srov. Ž 37,4.

Eucharistie, kterou přijímáme, nám předává Boží smýšlení

- dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

Kolikrát jen se i nám dostalo požehnání v kostele nebo doma, kolikrát jen se nám dostalo slov, která nám udělala dobře, nebo znamení kříže na čelo... Byli jsme požehnáni dnem křtu a jsme žehnáni na konci každé mše. Eucharistie je školou žehnání. Bůh žehná nám, svým milovaným dětem, a tak nás pobízí jít dál. A my velebíme Boha ve shromážděních (srov. Ž 68,27), nacházíme chuť chvály, která osvobozuje a uzdravuje srdce. Přicházíme na mši s jistotou, že nám žehná Pán, a odcházíme, abychom žehnali a byli ve světě přívodem dobra.

Je důležité, abychom také my pastýři nezapomínali žehnat Božímu lidu. Draží kněží, nemějte strach žehnat, žehnat Božímu lidu. Pán touží žehnat svému lidu a rád nám dává pocítit svoji náklonnost. A jedině jako požehnání můžeme žehnat druhým tímtež pomazáním lásky. Je však smutné vidět, s jakou snadností se dnes koná opak, když se zlořečí, opovrhne a haní. Stržení ukvapeností se neovládáme a dštíme zlobu na všechno a na všechny. Často je silnější bohužel ten, kdo křičí více a kdo je více rozzloben, působí dojmem, že má pravdu, a dává se mu za pravdu. Nenechme se nakazit arogancí, nenechme se prostoupit hořkostí – my, kdo jíme *chléb, který má v sobě všechnu líbeznost*. Boží lid miluje chvály, nežije z hořekování; byl učiněn pro žehnání, nikoli pro bédování. Před Eucharistií – Ježíšem, jenž

se učinil chlebem – před tímto skromným chlebem, který obsahuje *celek církve*, se učme žehnat to, co máme, chválit Boha, dobrořečit, neproklínat svoji minulost a obdarovávat druhé dobrořečením.

Druhým slovesem je *dáti*. Po „řeči“ následuje „dávání“, jako Abrahám, který – požehnan Melchizedechem – „mu *dal* desátek ze všeho“ (Gn 14,20). Jako Ježíš, který poté, co požehnal, *dával* chléb, aby byl rozdávan, a vyjevil tak ten nejkrásnější význam chleba, který není jenom spotřebním produktem, nýbrž prostředkem sdílení. V epizodě o rozmnožení chlebů se totiž kupodivu nikdy nemluví o rozmnožení. Naopak, jsou užita slovesa „lámat, dávat a předkládat“ (srov. Lk 9,16). Důraz totiž nespočívá na rozmnožení, nýbrž na dávání. To je důležité. Ježíš totiž nekouzlí, neproměňuje pět chlebů v pět tisíc chlebů, aby potom řekl: „Teď rozdávejte.“ Nikoli. Ježíš se modlí, požehná pět chlebů, začne je lámat a důvěruje Otcí. Oněch pět chlebů se nepotřebuje, což není kouzlo, nýbrž důvěra v Boha a v jeho prozřetelnost.

Ve světě existuje stálá snaha zvětšovat zisky, tržbu... Ano, ale s jakým cílem? Dát, anebo mít? Rozdat, nebo hromadit? Evangelní „ekonomika“ rozmnožuje sdílením, nasycuje rozdávaním, neuspokojuje nenasytost některých, nýbrž dává život světu (srov. Jan 6,33). Nikoli *mít*, ale *dát* je Ježíšovo sloveso.

Rezolutní je žádost, s níž se obrací na učedníky: „Vy jim *dejte* jíst.“ (Lk 9,13) Zkusme si představit, o čem asi přemýšleli učedníci: „Nemáme chléb pro sebe a máme dávat druhým? Proč jim my máme dát najíst, když sami přišli, aby slyšeli našeho Mistra? Pokud si s sebou nevezli nic k jídlu, ať se vrátí domů, je to jejich problém, anebo ať nám dají peníze, a my nakoupíme.“ Nejsou to myšlenky docela pomýlené, ale Ježíš takto nesmyslí, neslyší tyto důvody, a říká: *Vy sami jim dejte jíst*. To, co máme, přináší plody, když to rozdáme. Tak to chce Ježíš, a nezáleží, zda je toho málo, nebo mnoho. Pán činí velké věci s naším málem, jakým bylo oněch pět chlebů. Nekoná zázraky okázalými činy, kouzelným zaklínadlem, nýbrž obyčejnými věcmi. Všemohoucnost Boha je pokorná, tvořená pouze láskou. Láska činí velké věci s maličkostmi. Učí nás tomu Eucharistie. Bůh je obsažen v kousku chleba. Jednoduchost a podstata lámaného a dávaného Chleba, Eucharistie, kterou přijímáme, nám předává Boží smýšlení. A vede nás, abychom se sami dávali druhým. Je protilekem na argumentaci typu „je mi líto, ale to se mne netýká“ anebo „nemám čas, nemohu, nezáleží to na mně“.

V našem městě hladovějícím po lásce a péči, chátrajícím a zanedbaném, kde je tolik osamocených starých lidí, rodin, jež se ocitly v těžkostech, mladých, kteří stěží vydělají na chléb a živí nějaká přání, praví Pán: „Ty sám jim dej najíst.“ A můžeš odpovědět: „Mám málo, nejsem toho schopen.“ Není to pravda. Tvoje málo je pro Ježíše dost, pokud si to nenecháš pro sebe a dáš v sázku. Také ty se dej všanc. A nejsi sám: máš Eucharistii, Chléb na cestu, Ježíšův chléb. Také dnes se budeme sytit jeho darovaným Tělem. Přijmeme-li jej srdcem, uvolní v nás sílu lásky: pocítíme, že jsme žehnáni a milováni, a budeme chtít žehnat a milovat, počínaje od tud, naším městem a ulicemi, jimiž dnes projdeme. Pán půjde po našich ulicích, bude *dobrořečit, žehnat nám a dávat* odvalu. A žádá i po nás, abychom byli požehnáním a darem.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán

(Redakčně upraveno)

Pod záštitou kardinála Dominika Duky a olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera se koná

NOČNÍ EUCHARISTICKÉ PROCESÍ NA SVATÝ HOSTÝN „ZA OBNOVU RODINY, JEJÍMŽ ZÁKLADEM JE SVAZEK MUŽE A ŽENY“.

Procesí vychází z Bystřice pod Hostýnem a končí na Svatém Hostýně.

Termín: ze 4. na 5. června 2021 (pátek – sobota).

ORGANIZACE POUTĚ:

- Pátek 4. 6. – 21.00 hod. – zahájení procesí na parkovišti v Bystřici pod Hostýnem (u hřbitova)
- 00.00 hod. – mše svatá v bazilice na Svatém Hostýně – hlavní celebrant Mons. Josef Nuzík, pomocný biskup olomoucký • 01.30 hod. – přibližný čas odjezdu autobusu (po skončení mše svaté) do Bystřice pod Hostýnem na parkoviště u hřbitova.

Pro poutníky bude vypraven autobus, do kterého můžete nastoupit v Kojetíně, Kroměříži, Hulíně a Holešově.

Po skončení programu na Svatém Hostýně se autobus vrací stejnou trasou nazpět.

Více informací na webu www.veceradlo.cz

Mariánské Večeřadlo Křenovice

Zjevení Nejsvětější Trojice

Čtení z neděle po Sslání Ducha Svatého, cyklus B (Dt 4,32-34.39-40; Ž 33; Řím 8,14-17; Mt 28,16-20).

Slovy „Jděte tedy, učíte ze všech národů učedníky a křtíte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého a učte je zachovávat vše, co jsem vám předepsal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny, až do skonání světa,“ (Mt 28,19n) nám dává Ježíš dvě důležitá zjevení.

To první je: Tak jako byl Kristus poslán svým Otcem, aby nás zachránil, tak posílá také každého křesťana, aby každý člověk přijal křest Ducha Svatého a stal se dítětem Božím a jeho církve.

Druhé zjevení je, že Bůh existuje v Otci, Synu a Duchu Svatém. Tyto tři Osoby tvoří Nejsvětější Trojici neboli jediného Boha ve třech Osobách. Tato Nejsvětější Trojice se nám zjevuje v celých dějinách spásy. Když dnes slavíme její svátek, děláme to proto, že Ježíš, Spasitel lidí, nám zjevil svého Otce a pak Syna, jímž je On sám, a nakonec Ducha Svatého, který nám byl seslán po jeho nanebevstoupení. Ty-

Bůh lásky vede také dále svůj lid, kterým jsme my, do zaslíbené země nebeského království. Bůh je Otcem, který na nás myslel od věčnosti, který nás z lásky stvořil a daroval nám svého Syna, aby nás z lásky vykoupil. A Syn nám seslal svého Ducha Svatého, aby nás z lásky posvětil, aby nás jednoho dne napojil na Nejsvětější Trojici a navěky nás s ní v lásce sjednotil.

Otec nám při křtu zjevil svého Syna těmito slovy: „Toto je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení!“ (Mt 3,17) Tento Syn se představuje také sám před veleknězem jako Syn Boží, když se ho velekněz ptal, jestli je Mesiáš, Syn Boží. Ježíš odpověděl: „Ano, já jsem. A uvidíte Syna člověka, jak sedí po pravici Všemohoucího a přichází s nebeskými oblaky.“ (Mk 14,62) Ale Syn poprvé přišel pro jednu určitou hodinu: pro hodinu kříže, pro hodinu spásy pro každého z nás, z lásky k našemu životu, zotročenému hříchem a smrtí. Takto se konkretizuje Ježíšovo slovo: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele“ (Jan 15,13), nebo také: „Svůj život dávám za ovce.“ (Jan 10,15)

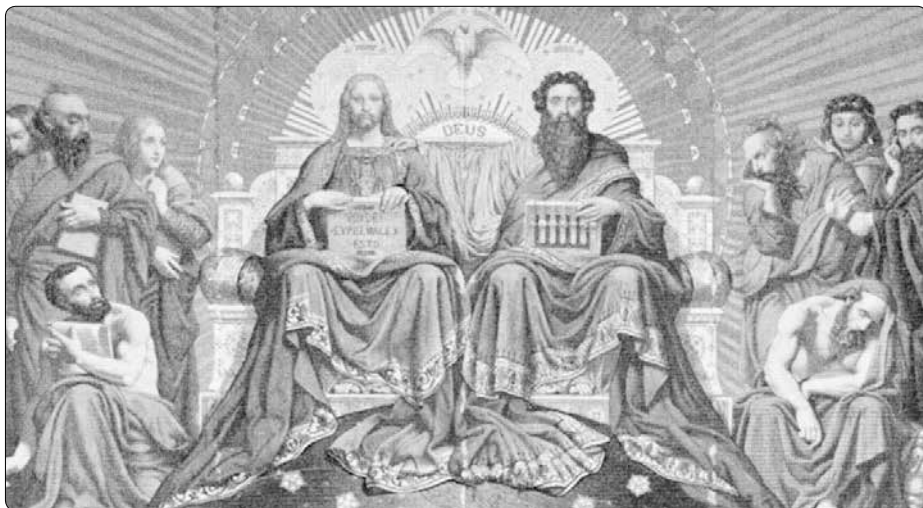
Tak tento Duch pravdy a lásky, který je Bohem, žije v nás od křtu a biřmování. Když ho v sobě necháme jednat, pak se modlí v nás, jak píše sv. Pavel ve svém dopisu Římanům: „Abba, Otče!“ a činí nás dětmi Božími, dědici Božími, dědici Kristovými za podmínky, že s ním milujeme a s ním budeme v nebi oslaveni.

Oslavovat Nejsvětější Trojici znamená svým životem oslavovat úplný život Boha, který je Pravda a Láska. V tomto smyslu kázal svatý farář arský svým farníkům, když jim říkal: „Svatá Trojice, to znamená, že si připomínáme, že Bůh je Otec, Syn a Duch Svatý, a toto oslavujeme vždycky, když se zbožně žehnáme křížem.“ Ano, když se žehnáme, říkáme „ve jménu Otce“ a dotykáme se čela, protože je sídlem myšlenek a Otec je tím, který od věčnosti na nás myslel, aby nás jednoho dne z lásky stvořil. Potom se dotykáme svého srdce a říkáme přitom „i Syna“, protože srdce je sídlem lásky a Syn je tím, kdo tolik miloval, že zemřel, abychom my navždy žili – a nakonec říkáme „i Ducha Svatého“, přičemž se dotykáme svých ramen, která jsou sídlem síly, aby táhla a nesla. A cožpak není Duch Svatý Láska, tato životní síla, která nám umožňuje nést břemeno utrpení a táhnout, darovat život a nechat jej růst a posvěcovat?

Moji bratři, tak odhalíme, že Nejsvětější Trojice je svátkem lásky, tou silou, která spojuje Otce a Syna v lásce Ducha Svatého a která vyzývá také nás, abychom se sjednocovali v Duchu života, pravdy a lásky Ježíšovy, aby naše rodiny byly hlouběji spojeny a byly věrné v lásce. Aby tím celé lidstvo bylo jednou spojeno v pravdě a lásce Trojjediného Boha, aby vytvořilo jedinou církev, jedno jediné mystické tělo, jehož hlavou je Kristus. To je také velkou touhou Ježíše v jeho velekněžské modlitbě: „Slávu, kterou jsi mi dal, dal jsem jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno – já v nich a ty ve mně.“ (Jan 17,22-23)

Když tedy děláme znamení kříže, chceme si připomínat, že pokaždé oslavujeme Nejsvětější Trojici, která je projevem jednoty Boží v lásce a která nás zve, abychom se stále více navzájem milovali silou Ducha Svatého, abychom tvořili jedinou křesťanskou rodinu, která má za otce Boha a Marii za Matku.

Z Maria heute 5/2018 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)

to tři Osoby tvoří jednoho a téhož Boha, který nás nekonečně miluje, protože nás stvořil, vykoupil a posvětil.

V prvním čtení odhaluje Mojžíš Izraeli jedinečnost Boží. „Hospodin je Bůh nahoře na nebesích i dole na zemi; žádný jiný není.“ (Dt 4,39)

Bůh se dal poznat jako ten, který mluví z ohně, ale je také docela blízko, který zůstává v Egyptě a převedl lid pouští do zaslíbené země.

Tento Syn, který je věčným Vykupitelem, přichází, aby nás zachránil, a učí nás, že milovat znamená také odumřít sám sobě, aby nechal žít ostatní.

Ježíš nás po svém odchodu nenechal jako sirotky, ale dal nám příslib, že nám sešle svého Ducha: „Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. Také vy vydávejte svědectví, neboť jste se mnou od začátku.“ (Jan 15,26)

Božství hluboce skryté

Tajemství Eucharistie a hymnus „Adoro te devote“ sv. Tomáše Akvinského

„Tajemství víry.“ To říká nebo zpívá kněz či jáhen pokaždé po proměňování ve mši svaté. A připomíná nám to, že nemůžeme skutečně porozumět a pochopit toto dění, že se z chleba a vína stane Tělo a Krev. To je a zůstane tajemstvím víry.

Svatý Tomáš Akvinský si ve svém známém hymnu „Adoro te devote“ s úžasem všimá tohoto tajemství. Dnes v liturgii běžně používaný překlad „božství hluboce skryté“⁽¹⁾ vznikl v roce 1951 a pochází od dominikánky Petronie Steinerové. Také tento překlad dává velmi dobře zaznít prosbu Akvinského: Ten věřící údiv nad tím, že se Bůh věnuje člověku zde a nyní v Eucharistii.

Ve druhé sloce se říká: „oči, ústa a ruce se mýlí v Tobě.“⁽²⁾ Skutečně: u Eucharistie není v popředí smyslové vnímání. Jde o víru, která pochází ze slyšení poselství. A toto slyšení se má přijmout tak, že skutečně zasáhne srdce. Podle tohoto poselství Ježíš žije a dává se mi v Eucharistii, je mi zcela blízko, chce být ve mně.

Pozoruhodné je také srovnání, které uvádí Tomáš ve třetí sloce: „Na kříži jsi tajil božství své, v Eucharistii je skryto také lidství tvé.“ Božství Ježíšovo muselo být s vírou přijímáno také v jeho době, víra není jenom výzvou pro naši dobu. Rovněž lidé, kteří žili spolu s Ježíšem, měli pochybnosti. Ve chvíli, kdy visel na kříži – a potom když byl ukládán do hrobu, byli přesvědčeni, že se Ježíšem vůbec nic nezměnilo. Zarmoucení emauzští učedníci jsou toho výmluvným příkladem. Ovšem při setkání se Zmrtvýchvstalým bylo pak všechno jiné.

A musíme dnes – kdy mnozí ohlašují svoje pochybnosti – výslovně říci: toto zmrtvýchvstání Ježíšovo bylo jednoznačným Božím znamením. Pro to mluví také historická měřítko, svědectví evangelií, stejně jako růst křesťanství s připraveností k mučednictví. Nějaká masová sugesce nebo čistě z touhy vzniklá fikce by to sotva způsobily. A přesto se dozvídáme ve velikonočních zprávách o jednom pochybovači, o apoštolu Tomášovi. A Tomáš Akvinský zaměřuje ve svém hymnu ve čtvrté

sloce pohled na svého jmenovce. Ten chtěl vložit ruce do ran Zmrtvýchvstalého – současně si ale musel nechat líbit pokárání Pána: „Blahoslavení, kteří neviděli, a přesto uvěřili.“ A apoštol Tomáš odpovídá otřesen: „Můj Pán a můj Bůh!“ Tomáš Akvinský sám neuvádí pochybnost apoštolovu, ale přesto se domnívám, že

Tento antikvární obrázek klanění může připadat některým lidem starodávný. Co ale není archaické, to je uctivé vyzvání Svátosti oltářní, což je zde vyjádřeno.

bude dobré pochybovače upozornit také na toto varování Pána. Ano, Zmrtvýchvstalý věděl, že povstanou pochybnosti o dívech, které se také ještě v budoucnosti budou dít – také pokud jde o zázrak Eucharistie. Jistě ne bez příčiny se čte úryvek o pochybovači Tomášovi i v evangeliu na Bílou neděli. Akvinský uzavírá tuto sloku s úmyslem, který by se měl klást na srdce zvláště při slavnosti prvního svatého přijímání dětí a jejich rodin, které mají úkol provázet děti dále na cestě víry v Eucharistii (jak často se zde projevuje očividný nedostatek!): „Fac me tibi semper magis credere. In te spem habere, te diligere. –

Hlubší bude moje víra, upevni moji naději, zachovej věrnost v lásce.“⁽³⁾ Právě o to půjde. Při přijímání nebo klanění se Eucharistii růst ve víře a v lásce k Bohu, ale také v naději – zvláště v naději ve věčný život, který se vyznačuje nezahaleným setkáním s Bohem, což vyjadřuje poslední sloka hymnu: „Jesu, quem velatum nunc aspicio, oro fiat illud quod tam sitio: Ut te revelata cernens facie, visu sim beatus tuae gloriae. Amen. – Ježíši, jenž jsi skrytý mému oku, utiš moji touhu, která mě stravuje: Dej, ať jednou spadne závoj ve Tvém světle, abych blaženě mohl patřit na Tvoji tvář, Pane. Amen.“⁽⁴⁾

Tak je Eucharistie „svatým pokrmem na této poutní cestě“. Aby mohly víra, láska a naděje růst skrze Svátost oltářní, vyžaduje to hluboký vztah k tomuto „tajemství víry“, který se musí stále znovu upevňovat modlitbou a častou vnitřní účastí na mši svaté.

Tomáš Akvinský napsal hymnus „Adoro te devote“ v roce 1264, v době, v níž touha lidí po setkávání s živým Bohem v Eucharistii byla velmi velká. Ale požadavek hymnu je nadčasový. Velký Bůh se obrací na nás, chce nás posilovat, každého jednotlivce, abychom v životě tady dobře obstáli a jednou s ním blaženě spočinuli na věčnosti.

*Z Der Fels 5/2018 přeložil -mp-
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

- (1) Český překlad v Kancionálu (č. 712) zní: „Skrytý Bože náš.“ [pozn. red.]
- (2) Kancionál: „Zrakem, hmatem, chutí Tebe nevnímám.“ [pozn. red.]
- (3) Kancionál: „Rač mé chabé víře větší sílu dát, více v tebe doufat, víc tě milovat.“ [pozn. red.]
- (4) Jde o volnější překlad. Kancionál: „Rač, ó Jezu Kriste, jenž jsi nám zde skryt, srdci toužícímu touhu vyplnit, abych, jak zde hledím s vírou na oltář, v nebesích tě jednou spatřil tváří v tvář. Amen.“ [pozn. red.]

Přítomnost Krista

Jaký je rozdíl mezi duchovní přítomností Pána Ježíše tam, kde je v lásce a modlitbě více lidí spojeno, a mezi reálnou přítomností Pána Ježíše v Nejsvětější svátosti? Co je to „duchovní“ přítomnost?

Náš Pán Ježíš Kristus je, jak praví známá slova pseudoatanáského vyznání víry, „*perfectus Deus*“ a „*perfectus homo*“ – „*dokonalý Bůh*“ a „*dokonalý člověk*“, tj. má božskou a lidskou přirozenost. Musíme proto rozlišovat mezi přítomností jeho božství a přítomností jeho lidství. Jako Bůh je celý a podstatně přítomen úplně všude, protože spolu s Otcem a Duchem Svatým všechno, co je, stvořil, udržuje v existenci a řídí. To je, myslím, poměrně jasné. Poněkud komplikovanější vzhledem k našemu chápání je však to, co se týká přítomnosti Kristova lidství: k této přítomnosti také v podstatě směřuje naše otázka.

Náš Pán nyní nepobývá mezi námi tak, jak pobýval zhruba před dvěma tisíci lety v Palestině, neboť svým slavným nanebevstoupením definitivně vstoupil do nebeské slávy. Na druhé straně on sám slíbil, že zůstane se svou Církví po všechny dny jejího pozemského putování: „*Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa!*“ (Mt 28,20)

Způsoby, jakými je Pán Ježíš jako člověk přítomen ve své putující neboli bojující Církvi zde na zemi, jsou pak různé. Církve sama o tom vícekrát učí, nejširěji zřejmě papež Pavel VI. ve své eucharistické encyklice *Mysterium fidei – Tajemství víry* (z 3. září 1965). Tam přímo uvádí: „Kristus je přítomen ve své Církvi, když se modlí, neboť on je to, kdo »se modlí za nás a modlí se v nás a ke komu se modlíme my«⁽¹⁾.“ Jak je vidět, Pavel VI. zmiňuje jako první tu Kristovu přítomnost, na kterou se odvolává otázka.

Encyklika pokračuje a píše o dalších způsobech Ježíšovy přítomnosti: „On je přítomen ve své Církvi, když koná skutky milosrdenství, a to nejenom proto, že když činíme něco dobrého jednomu z jeho nejmenších bratří, děláme to samotnému Kristu, nýbrž také proto, že je to Kristus, kdo skrze Církve koná tyto skutky (...).“

„Je přítomen ve své Církvi, když putuje a touží dojít do přístavu věčného života, neboť přebývá v našich srdcích skr-

ze viru a prostřednictvím Ducha Svatého v nich rozlévá lásku (...).“

„(...) je přítomen ve své Církvi, když káže, neboť evangelium, které ona zvěstuje, je slovem Božím a je hlášáno jedině jménem a autoritou Krista, vtěleného Syna Božího (...).“

„Je přítomen ve své Církvi, když řídí a vede lid Boží, poněvadž posvátná moc pochází od Krista a Kristus, »Pastýř pastýřů«, stojí při pastýřích, kteří ji vykonávají (...).“

„Mimo to je Kristus přítomen ještě vznešenějším způsobem ve své Církvi, když jeho jménem přináší oběť mše svaté a udílí svátosti (...).“

Když encyklika takto vypočítala rozličné způsoby Pánovy přítomnosti, uzavírá poukazem na přítomnost „nejvznešenější“: „Ještě jiný je způsob, a to nejvznešenější, jímž je Kristus přítomen ve své Církvi ve svátosti Eucharistie.“

Všechny tyto způsoby Kristovy přítomnosti jsou tajemné – nevidíme Pána přímo, avšak zahaleně a pouze očima víry –, ale zároveň skutečně čili reálné, a ne pouze obrazné. Přesto pouze v případě přítomnosti v Nejsvětější svátosti se tato skutečná neboli reálná skutečnost zvláštním způsobem zdůrazňuje a navíc se mluví, jak jsme právě viděli, o „nejvznešenější“ přítomnosti. Proč? Odpovídá nám opět encyklika *Mysterium fidei*: „Tato přítomnost se nazývá »skutečná« ne výlučně, jako by ostatní nebyly »skutečné«, ale je to přítomnost vynikající, protože je *podstatná*, tj. že tímto způsobem je přítomen Kristus, Bůh a člověk, naprosto celý.“⁽²⁾ Schválně je zde zdůrazněno slovo *podstatná*, protože v tom spočívá výjimečnost Kristovy eucharistické přítomnosti.

Encyklika *Mysterium fidei* svým podtržením Pánovy podstatné přítomnosti v Eucharistii vědomě navazuje na slavná slova Tridentského koncilu o tom, že náš Pán Ježíš Kristus je přítomen v Nejsvětější svátosti oltářní „*vere, realiter et substantialiter*“ – „*opravdu, skutečně a podstatně*“⁽³⁾. Tridentský koncil pak klade tuto Kristo-

vu podstatnou přítomnost do protikladu s jeho přítomností „*virtute*“ – „*mocí*“. Je tedy rozdíl mezi podstatnou přítomností, kdy sám Kristus je přítomen, a virtuální či „duchovní“ přítomností, kdy je přítomen jen svým působením, svou mocí, jako je např. rozdíl mezi mou osobní přítomností a mou přítomností v tom, kdo vykonává mé nařízení. Podstatně je náš Pán přítomen pouze v nebi a v Eucharistii a ve všech ostatních případech je přítomen pouze virtuálně.

Uvedený rozdíl mezi podstatnou a virtuální přítomností ještě více vysvitne, když si uvědomíme, že v případě Eucharistie „proměňováním chleba a vína nastává“ – jak opět slavnostně vyhláší Tridentský koncil – „změna celé podstaty chleba v podstatu těla Krista, našeho Pána, a celé podstaty vína v podstatu jeho krve.“⁽⁴⁾ Chléb tedy přestává být chlebem a stává se *živým* Kristovým tělem, tj. tělem s krví, lidskou duší a božstvím; obdobně víno přestává být vínem a stává se *živou* Kristovou krví, tj. krví s tělem, lidskou duší a božstvím. Obojí – chléb a víno – se tudíž proměňují v celého Krista a z obojího zůstávají zachovány jen případy čili způsoby, které skrývají skutečně a podstatně přítomného Pána a zároveň na jeho přítomnost ukazují. O Eucharistii tak můžeme v plném a přísném slova smyslu říci: „To je Kristus.“ Otec Armando Bandera OP, významný španělský teolog 20. století, to vyjádřil stručně, ale hutně, když napsal: „(...) když říkáme *Eucharistie*, to, co říkáme ve skutečnosti, je *Ježíš*.“⁽⁵⁾

K něčemu takovému v případě jiných způsobů Kristovy přítomnosti nedochází. Kupříkladu muž se ve chvíli svého kněžského svěcení stává Kristovým knězem, je do něho vtisněna pečeť kněžského svátostného charakteru, a on pak jedná v Kristově moci a jeho jménem, když např. při mši svaté říká: „Toto je mé tělo.“ Nepřestává však být sebou samým, nedochází k jeho podstatné změně, takže o něm nemůžeme říci v plném a přísném slova smyslu to, co můžeme říci o Eucharistii: „To je Kristus.“

Podobně, když se více lidí spojí v lásce a modlitbě – a tím se dostáváme přímo k položené otázce –, Pán Ježíš je jistě v nich a mezi nimi podle svého příslibu skutečně přítomen, ale pouze virtuálně, a ne podstatně: vždyť ti lidé nepřestávají

být sami sebou a nestávají se v přísném slova smyslu Kristem.

Možná ještě pár vyjasňujících slov ke Kristově virtuální přítomnosti: V jejím případě, jak jsme se snažili vysvětlit, je Kristus ve svém lidství přítomen, protože působí svou silou. Kristovo lidství je zde ovšem jen nástrojem jeho božské moci. Když např. kněz udílí ve svatě zpovědi odpuštění hříchů, Pán Ježíš je jako člověk jistě virtuálně přítomen, protože je to on, kdo v té chvíli v knězi působí, ale Kristovo lidské působení je tu pouze nástrojem jeho božské moci, neboť odpuštění hříchů je vposledku božským účinkem. Kristova virtuální přítomnost je tudíž přítomnost Kristovy božské moci procházející skrze jeho lidství, či – podle obrazného vyjádření kardinála Charlese Journeta, dalšího významného teologa 20. století – Kristovo božské působení „zabarvené“ jeho lidstvím.

Tím se dostáváme k další doplňující poznámce: I když jsme na počátku na jedné straně správně rozlišili mezi přítomností Kristova božství a přítomností jeho lidství, na druhé straně platí, že tam, kde je náš Pán přítomen svým lidstvím – ať podstatně, či virtuálně –, je také nerozlučně přítomen svým božstvím: na to jsme ostatně už v průběhu naší úvahy trochu naráželi. Vždyť Kristovo lidství a božství nejsou sice smíšený, ale nejsou také odděleny. Neplatí to ovšem obecně opačně: že by totiž tam, kde je Kristus přítomen ve svém božství, byl také vždy přítomen ve svém lidství. Když např. jako Bůh (spolu s Otcem a Duchem Svatým) dává všemu bytí a všechno v bytí udržuje, činí tak pouze jako Bůh, a ne prostřednictvím svého lidství.

Na závěr se pokusme o shrnutí: Jedině v nebi a v Eucharistii je Pán Ježíš přítomen jako člověk skutečně a podstatně.

Ve všech ostatních případech je Kristus přítomen jako člověk sice skutečně, ale virtuálně, tj. působí zde svým lidstvím jako nástrojem své božské moci. Máme tudíž Kristově eucharistické přítomnosti projevovat zvláštní úctu, a přitom neopomíjet a nepřehlížet ostatní způsoby jeho přítomnosti.

*Převzato z RC Monitor 16/2006
(Redakčně upraveno a autorizováno)*

Poznámky:

- (1) Papež zde cituje slova sv. Augustina z jeho výkladu na žalmy: In Ps. 85, 1: PL 37, 1081.
- (2) Tato slova encykliky cituje také *Katechismus katolické církve* [dále jen: KKC], č. 1374.
- (3) Tato slova tridentského koncilu jsou uváděna ve stejném článku KKC.
- (4) Tato slova tridentského koncilu jsou opět uváděna v KKC, č. 1376.
- (5) A. Bandera: *La Virgen e los Sacramentos*. Madrid, Rialp 1978, str. 141.

Dr. Barbara Engelová

Zkoumání Hostie z Legnice změnilo můj život

Kardioložka Barbara Engelová se podílela na práci speciální komise zkoumající eucharistický zázrak, který se stal v roce 2013 v Legnici.

Chtěli bychom, aby nám Pán Bůh dával veliká, jednoznačná, viditelná znamení. Nechápeme však, že on je ve své lásce nesmírně jemný a nikdy nás nechce stavět do situace nějakého přinucování.

Všechno začalo prvního dne svátku Božího narození v roce 2013, kdy na ranní mši svaté v sanktuáriu sv. Jacka kněz rozdávající svatě přijímání upustil ve víně namočenou posvěcenou Hostii. Podle příslušných předpisů ji duchovní zvedl a vložil do speciální nádoby (vasculum) naplněné obyčejnou vodou z kohoutku a umístil ve svatostánku. Na začátku ledna roku 2014 se jiný kněz sloužící ve farnosti rozhodl podívat, jak probíhá proces rozpouštění se této Hostie. Ke svému obrovskému překvapení kněz zpozoroval, že se na víceméně jedné čtvrtině Hostie objevilo červené zbarvení. Hostie byla pozorována několik dalších dní. Poněvadž onen jev neustával, informovali o něm tehdejšího ordináře, biskupa Stefana Cicheho. Ten rozhodl, že se Hostie musí ponechat

čtyři týdny ve vodě, poněvadž se průměrně takovou dobu rozpouští, a potom ji dát ke zkoumání. Po té době zbarvená část Hostie prošla nepatrnou proměnou: z živě červené se stala hnědočervená, čili dostala barvu podobnou svalové tkáni. Následně se bílá část rozpustila a padla na dno. Ten přebarvený fragment také změnil svou strukturu – nebyl to už obyčejný škraloup. Objevilo se zesílení, silnější než samotná Hostie. Tehdy se biskup Cichy rozhodl svolat komisi, která by tento jev prozkoumala. Já jsem byla také v té komisi. Jev, který jsem pozorovala, mě tak vzrušil, že jsem od počátku měla problémy se spaním. Poprvé v životě mi bylo dáno prožívat něco podobného.

Musela jsem připravit program výzkumu. V první řadě jsem se rozhodla obrátit se na institut soudního lékařství nejbližší lékařské univerzity. Bylo to podle mě odpovídající zařízení, které identifikuje různé materiály neznámého původu. Dne 26. ledna 2014 skupina odborníků z tohoto institutu přijela do sanktuária sv. Jacka.

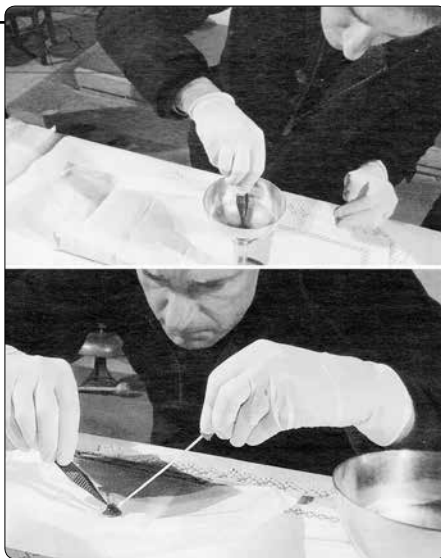
Mezi nimi byl vedoucí tohoto oboru, který vykonal profesionální soudně-lékařské ohledání a odebral materiál pro výzkum – 15 vzorků. Výzkum byl mnohoprofilový – mj. histopatologický, genetický a mikrobiologický. Vzorků bylo mnoho, protože se braly nejenom ze zkoumaného materiálu, ale i z okolí, čili z vody, ve které byla Hostie ponořena. Braly se většinou z okraje kalicha, z místa, kde se nacházel; byly zkoumány také jiné konsekrované Hostie, víno i voda z kohoutku. Bylo to velmi profesionální ohledání. Nyní bylo potřeba čekat na verdikt. Výsledky přišly v březnu. Histopatologické zkoumání ukázalo, že odebraný materiál byl tkání srdečního svalu, ve značném stupni zdegradovanou – zřejmě z příčiny dlouhého pobývání ve vodě. Ona degradace nastala následkem fyziologických procesů samovolného rozpadu. Protože část badatelů znala původ zkoumaného materiálu, bylo jim zatěžko se k těm výsledkům doznat. Věděli totiž, že zkoumaný materiál nebyl podvržen ani není zfalšován. Členo-

vé skupiny totiž sami sbírali materiál. Od kud se tedy vzal fragment tkáně srdečního svalu? Okolností, která nepřála sdělení odpovědi, bylo to, že obraz zkoumaného materiálu nebyl úplně jasný, protože byl částečně zničený. V této souvislosti bylo provedeno mnoho výzkumů histochemických a imunohistochemických. Následná zkoumání mikrobiologická nebo ta na přítomnost kvasinek vyloučila, aby ona změna byla jakákoliv bakteriální nebo plisňová kolonie. Při genetických výzkumech nebyla oddělena žádná DNA, což bylo podkladem k pochybnostem, zda ta tkáň skutečně odpovídala tkáni srdečního svalu. Neobvyklé však bylo to, že nebyly nalezeny také stopy DNA, které musely zanechat osoby analyzující vzorek. Ve skutečnosti všichni, kteří zkoumali vzorek, viděli tkáň srdečního svalu. Chyběla jim ale odvaha, aby řekli: „Ano, je to skutečná tkáň srdečního svalu.“ Oficiální výsledky byly nejednoznačné, všeobecné a velice se vzdalovaly od jednoznačných názorů a mínění formulovaných v soukromých rozmlouvách.

Opravdové lidské srdce

Vnímala jsem, že plním závažné poslání, a byla jsem rozhodnuta, že je dovedu do konce. Pociťovala jsem hněv, když jsem viděla, že badatelé, kteří v soukromé rozmluvě říkali: „Ano, je to tak,“ se náhle nechtěli jednoznačně vyjádřit. Později však přišlo pomýšlení: Cožpak já sama dokážu svědčit o Bohu? V mém pracovním středisku, když se setkávám s různými lidmi, se občas řeší témata týkající se Boha i víry. Cožpak tehdy jako lékařka využívám své autority k tomu, abych svědčila o Kristu, nebo raději utíkám před jednoznačným vyslovením se pro něj, z obavy před ostrakizováním, vyloučením, odmítnutím či kritikou?

Antipatie, a dokonce pobouření některých známých vědců vůči mému poslání způsobily, že jsem se paradoxně cítila ještě víc motivovaná k tomu, aby záležitost byla dovedena do konce. Podobných protivitství mě čekalo mnoho, ale když jsem je správně viděla, pochopila jsem, jak velký to je úkol. Společně s členy komise jsme v té době navštěvovali různá zařízení soudního lékařství. Nebylo tam člověka, kterého by se ta historie nedotkla, ačkoliv reakce bývaly různé.

26. ledna 2014 vědci vzali z Hostie vzorky k prozkoumání

Nakonec jsem se dostala do Ústavu soudního lékařství na Lékařské univerzitě ve Štětíně. Tam mají obrovské zkušenosti v oboru identifikace a výzkumu materiálů DNA biologicky náročných, např. pocházejících z tzv. Ľáčzky, na níž byly zakopány ostatky vojáků, kteří se odmítli vzdát. Jeden z profesorů této univerzity řekl, že se do výzkumu pustí. Myslela jsem si, že to byla jenom jedna z dalších rozmluv, jenomže bylo vidět, že vědec byl tématem výrazně zasažen. Když se podíval na snímky preparátu, vyslovil se: „To je tkáň srdečního svalu.“ Následně profesor umístil vzorky pod ultrafialové světlo a nechal je projít oranžovým filtrem, načež potvrdil, že zde nejsou žádné pochybnosti! Na obraze jsou zvýrazněny všechny složky tkáně. Obávala jsem se však, zda profesor bude mít dost odvahy k písemnému vyjádření. Vědec mi zatelefonoval a řekl, že během zkoumání provedli dvě zvětšení materiálu DNA a že ta tkáň má zcela jistě lidský původ! Profesor zformuloval výsledky svého bádání písemně. Pro mne osobně to byl přelom. Pochopila jsem, že jsme měli co do činění s událostí, která byla zcela jistě zázrakem, neboť nikdo nebyl schopen objasnit, proč se v Hostii, která neměla nic společného s jakoukoliv svalovou tkání, vlastně taková tkáň nacházela. Lékaři, kteří zkoušku prováděli, nevěděli, odkud pocházela. Dvakrát provedená zkouška potvrdila, že je to lidská DNA a že je rozdělena na fragmenty, což zase korelovalo s histopatologickým obrazem ukazujícím zničenou tkáň, která podlehla destrukci pod vlivem dlouhého pobývání ve vodním prostředí.

Lanciano

Mezitím, povzbuzena vědeckým přístupem štětínského profesora, jsem se rozhodla vypravit do Lanciana, kde se v 8. století stal jiný eucharistický zázrak. Doufala jsem, že tam najdu odborníky, kteří mi pomohou v mé záležitosti. Myslela jsem si, že postačí porovnat vzorky DNA z Legnice s DNA zázračné Hostie z Lanciana. Na místě jsem se dostala ke zprávě z roku 1991 napsané lékaři z OSN, která obsahovala výsledky stovek nezvykle podrobných zkoumání Hostie z Lanciana. Toto zpracování potvrzovalo výsledky dřívějších expertiz a obsahovalo řadu nových výzkumů. Všechny potvrzovaly, že Hostie z Lanciana je tkáň svalu srdce, které žije, ale je ve stavu agonickém. Avšak tato zpráva neformulovala žádné další závěry a nic nového v zásadě nepřinášela. Když jsem viděla rozmach prováděných výzkumů a zároveň naprostou bezradnost učenců, kteří stáli před jakýmsi tajemstvím překračujícím jejich lidské chápání, zachvěla jsem se. Viděla jsem, jak veliký je Bůh a jak droboulinkým práškem je ta „velká“ věda. Ta zpráva ukázala naprostou bezradnost vědecké společnosti, jakoby ničím neomezené ve svých výzkumech. Měli k dispozici všechno, čím tehdejší věda disponovala, a badatelé byli schopni tvrdit jenom to, co jeden lékař před deseti lety... Zmíněná informace končila náhradní otázkou: „Kým jsi?“ Řekla jsem tehdy své dceři, že se čtením toho dokumentu končíme a jdeme ke zpovědi. Četba zprávy pro mne byla bodem obratu. Porozuměla jsem tehdy jednoduché věci: že Pán vyjevuje tolik, kolik chce, a víc ne. Pochopila jsem, co to znamená, že on nás miluje. On nás miluje takovou láskou, jakou toužíme být milováni, to znamená svobodně a nezištně, čili jenom proto, že jsme. Je totiž nemožné někoho milovat pod nátlakem.

Věda, víra a pokora

Skrze neobyčejné zásahy a eucharistické zázraky se nás Bůh chce dotknout. Nikdy nás však nestaví do situace přinucování – do situace, ve které bychom nemohli být na jeho straně, a přitom nepoužívali svobodnou vůli. Pán Bůh nám může dát znamení, díky nimž nebudeme mít žádné pochybnosti, pokud jde o jeho existenci. Avšak Stvořitel nechce nikoho ve svobodě omezovat. Řekla jsem si: „Do konce

Ježíši, Bože v Hostii

života budeš jezdit po světě a rozmlouvat s různými lidmi, vždycky však bude nějaké »ale«, neboť vždycky bude někdo o tvých názorech pochybovat.“ Tehdy jsem porozuměla, že je třeba skončit s dalším bádáním, protože četnost důkazů už postačuje. Ostatní záleží na tom, zda Pán Bůh někoho obdaří milostí víry. S takovým přesvědčením jsem se vracela domů. Pán Bůh ale mimořádným způsobem průběh mé cesty změnil. Kvůli zmyšlení v domluveném termínu setkání v Lancianu se změnil termín mého návratu do Polska. Musela jsem tedy zůstat ještě jeden den v Římě. Na ranní mši svatě v bazilice sv. Petra jsem „náhodou“ potkala arcibiskupa Krajewského, který byl o rok dříve, v době svátku Božího Těla, právě v Legnici, kde jsme ho o zázraku informovali. Rozmluva s ním mě velmi povzbudila. Tehdy jsem pochopila, že není možné uhýbat a že musím ve svém poslání pokračovat. Bylo fantastické, že jsem potkala biskupa právě v té chvíli. Všechno, co mi tehdy řekl, se potom stalo. Vrátila jsem se do Legnice. Tam mě biskup Zbigniew Kiernikowski poprosil o přípravu dokumentů k celé záležitosti, protože se chystal do Říma. Moje dcera překládala celou noc veškeré dokumenty do italštiny, mohla jsem je tedy druhý den předat biskupovi, který je zavezl Kongregaci pro nauku víry. Myslela jsem si, že teď bude třeba ozbrojit se trpělivostí. Jenomže odpověď z Vatikánu přišla již víceméně do měsíce! Bylo to 10. března 2016 – na Zelený čtvrtek... Pokud vezmeme v úvahu všechny procedury a tradičně čas potřebný na zhodnocení takových záležitostí, byla toblesková odpověď! Pán Bůh může všechno. Pokud chtěl, aby tento eucharistický zázrak spatřil světlo světa, posloužil si k tomu dokonce i tak nedostatečným nástrojem, jako jsem já. Prošla jsem celou tu cestu jedině proto, že Pán Bůh to tak chtěl, a já jsem to jenom přijala.

Zdá se, jako by k nám Bůh promlouval: „Budeš vědět jenom tolik, kolik já chci, abys věděl.“ Chtěli bychom, aby nám Pán Bůh dával velká, jednoznačná, viditelná znamení. Nerozumíme však, že on je ve své lásce nesmírně jemný a nikdy nás nechce stavět do situace nějakého přinucování. Obdobně: já – jako žena – bych nechtěla, aby mě můj muž miloval jenom proto, že se mě bojí, nebo že nemá jiné východisko. K lásce se nenutí. Pán Ježíš řekl Alici Lenczew-

Ježíši, Bože v Hostii,
proměň mne v malou Marii,
jež je ti ze všech nejbliže
u jesliček i u Kříže,
jež vyzařuje v temný čas
ó Pane, tvého bytí jas.
Ježíši, Bože v Hostii,
ó kéž smím být tvou Marií.

Ježíši v bílé Hostii,
proměň mne v malou Marii,
jež jako liliový květ,
ač vyrost vprostřed kalu béd,
přec ani stínem nedotčen
kvete a voní tobě jen.
Ježíši v bílé Hostii,
kéž jsem tvou čistou Marií.

Ježíši v tiché Hostii,
proměň mne v malou Marii,
jež vprostřed světa rozbroje
oázou ticha, klidu je,
jež samotu svou miluje –
v ní s tebou spjata šťastna je.
Ježíši v tiché Hostii,
kéž jsem tvou tichou Marií!

Ježíši v prosté Hostii,
proměň mne v malou Marii,
již není cílem učenost,
bohatství, krása, ba ni ctnost,
jež ve všem hledá tebe jen
a dost má, jsi-li spokojen.
Ježíši v prosté Hostii,
kéž jsem tvou prostou Marií.

Ježíši, lásko v Hostii,
proměň mne v malou Marii,
jež nejvíce tě miluje
a nejvíce milována je,
jež ve svém Srdci mateřském
tvou lásku nese duším všem.
Ježíši, lásko v Hostii,
ó kéž jsem tvoji Marií.

Ježíši skrytý v Hostii,
proměň mne v malou Marii,
jež obdiv světa nehledá,
jen po tvém přání vždy se ptá
a jež za dětskou snahu svou
jen úsměv tvůj chce odměnou.
Ježíši skrytý v Hostii,
kéž jsem tvou skrytou Marií.

Ježíši v malé Hostii,
proměň mne v malou Marii,
jež jako dítě žitím jde,
vždy důvěřujíc lásce tvé,
jež nechce nic a všechno dá,
tak maličká a cele tvá.
Ježíši v malé Hostii,
kéž jsem tvou malou Marií.

Pane, jenž's celý v Hostii,
proměň mne v malou Marii.
Jak ona je jen způsobou,
v níž ty jsi ztajil bytost svou,
kéž nežiji již více já
a žije ve mně Maria!
Pane, jenž's celý v Hostii,
učiň mne cele Marií.

Zdroj: Modlitby sester voršilek

ské: „Skrývám se, abych nezotročil nádherou Mého daru.“ (*Slowo pouczenia*, 430) Tato slova ke mně velmi silně promlouvají. Je mi líto, že jsem na ně přišla tak pozdě. Nikdy nebude taková situace, že dostaneme důkazy, které nás všechny „vrhnou na kolena“. Pán Bůh k ničemu nenutí. Pokud člověk hledá pravdu, tak ho ta hledání dovedou k rozhodnutí víry. Například: všechno poukazuje na to, že Turínské plátno pochází z doby Kristovy. Já však musím uvěřit v to, že právě Ježíš byl do toho Plátna zavinutý. To musí být úkon víry.

Po dva roky výzkumů eucharistické události v Legnici jsem dozrávala ve víře. Vždycky jsem se prohlašovala za věřící. Avšak moje víra byla dost povrchní. Vnitřně jsem byla v zásadě stejná jako osoby,

kteří nechtěly přijmout pravdu o přítomnosti živého a skutečného Ježíše Krista v Eucharistii. Byla jsem velmi netrpělivá. Běžně bývám i nadále netrpělivá, ale vím, co znamená smířit se s Boží vůlí. Ve své činnosti se snažím ke všemu přistupovat s ještě větší pokorou. Když Boha o něco prosím, říkám: „Bože, prosím Tě o to, pokud se to shoduje s Tvými plány. Jestliže však nedostanu to, co chci, dej mi sílu k přijetí toho, co mi Ty chceš dát. Jestliže budu mít problém to akceptovat, prosím Tě za odpuštění. Dej mi čas, a já to akceptuji. Dej mi sílu, a já půjdu tam, kam chceš.“ Život je doopravdy velmi krásný. Cítím teď jeho chuť.

*Z Miłujcie się! 4/2019 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Pondělí 31. 5. 2021

6:05 Bez tebe to nejde: Potřebuji tě **6:50** Město strachu - Pákistán **7:20** V pohorách po horách (78. díl): Vítkovská vrchovina **7:30** Portáské chodníčky: MFF Strážnice 2017 **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Počasí [P] **9:25** Harfa Noemova (19. díl) **9:55** Outdoor Films s Šárkou Kašparovou (95. díl): Tuktukem přes Jižní Ameriku **11:20** Pošta pro Holuba: Ekologie **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Okolo houslí **13:10** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Oheň jeho lásky: Modlitba a život Duchu **14:00** Za obzorem [L] **14:40** Noční univerzita: Petr Ocknecht - Hmyz na talíři **16:10** V souvislostech **16:30** Dekalog VII.: Sedmé přikázání **17:25** Rolničky /SK/ na Mohelnickém dostavníku **17:40** Živě s Noe [P] **17:50** Počasí **18:00** Modlitba růžence s papežem Františkem: Vatikánské zahrady [L] **19:05** Sedmihlásky (61. díl): Poslali mňa pro vodu **19:10** Příběhy z Dobré knihy: Podobnoství o pokladu [P] **19:20** Flešbky - Godzone podcast **19:50** Přejeme si... **20:05** Ruce Panny Marie **21:25** Nebe nad hlavou [P] **21:50** Za obzorem **22:25** Struny nad Oslavou **23:00** Kulatý stůl: Na misiích v Česku **0:35** Hriňovský kostelík na Islandu **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 1. 6. 2021

6:05 Bez tebe to nejde: Být bližním **7:10** 600. výročí obce Mojš **7:25** Modlitba k sv. Janu Nepomuckému s Plzeňskou filharmonií: Nepomuk, kostel sv. Jakuba Většího **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Počasí [P] **9:20** V souvislostech **9:40** Mezi pražci: Květen 2021 **10:30** V pohorách po horách (78. díl): Vítkovská vrchovina **10:40** Noční univerzita: P. Josef Prokeš - Poneseťe hojně ovoce **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ježíš pro děti **14:00** Za obzorem [L] **14:40** Muzikanti, hrajte **15:10** V pohorách po horách (35. díl): Anenský vrch - Orlické hory **15:20** Barberbieni **16:20** Bůh je s námi **17:55** Počasí **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (61. díl): Poslali mňa pro vodu **18:20** Příběhy z Dobré knihy: Utišení bouře na moři [P] **18:30** Sněhurka a sedm trpaslíků: Divadlo Víti Marčíka [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 1. 6. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [P] **20:45** Putování po evropských kláštřech: Benediktínský klášter v Lovani, Belgie **21:20** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny - Jizerské hory **21:30** Za obzorem **22:05** Koncert pro kardinála **23:15** Věk reformem (2. díl): Katolické reformy **23:45** Terra Santa News: 26. 5. 2021 **0:10** Na pořadu rodina (19. díl): Péče o prarodiče **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 2. 6. 2021

6:05 Bez tebe to nejde: Potřebuji tě, bez tebe to nedokážu **7:10** Víra do kapsy **7:25** Outdoor Films s Jiřím Kráčalíkem (100. díl) **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Počasí [P] **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:25** Zpravodajské Noeviny: 1. 6. 2021 **10:45** Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem: Galaxie, 1. díl **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Vezmi a čti: Květen 2021 **13:05** Talisk na Folkových prázdninách **14:00** Za obzorem [L] **14:40** Cvrlikání (42. díl): Pozdní sběr **15:45** ARTBITR - Kulturní magazín (112. díl) **16:00** Zpravodajské Noeviny: 1. 6. 2021 **16:20** Labutí

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

sen o duši **17:15** Sedmihlásky (61. díl): Poslali mňa pro vodu **17:20** Strýček Emu (5. díl): Děti **17:30** Příběhy z Dobré knihy: Vzkříšení Jairovy dcery [P] **17:40** Živě s Noe [P] **17:50** Počasí **18:00** Slavnostní koncert ke znovuootevření plzeňské katedrály: Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje [L] **19:30** Terra Santa News: 2. 6. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace s chválami: S mládeží DOO [L] **21:05** Putování po evropských kláštřech: Klášter benediktinek v Loppem, Belgie **21:40** Za obzorem **22:15** Noční univerzita: Radim Kuchař - Můj život s Bohem, nebo Boží život se mnou? [P] **22:50** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Oheň jeho lásky: Modlitba a život Duchu **23:35** Generální audience papeže Františka **0:00** Missio magazín: Květen 2021 **0:20** Stíny barbarské noci **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 3. 6. 2021

6:05 Bez tebe to nejde: Umění a potřeba říci druhému ne **7:10** Chlapi na hoře **7:35** Flešbky - Godzone podcast **8:05** Terra Santa News: 2. 6. 2021 **8:25** Věk reformem (2. díl): Katolické reformy **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Počasí [P] **9:20** Kulatý stůl: Na misiích v Česku **10:55** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Harfa Noemova (19. díl) **13:20** Vít Pieš, umělecký řezbář **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem [L] **14:40** Dům ze skla? **15:45** V pohorách po horách (31. díl): Osoblažsko **16:00** Zpravodajské Noeviny: 1. 6. 2021 **16:20** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (162. díl): Hrály dudy **17:40** Pošta pro Holuba: Ekologie **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (61. díl): Poslali mňa pro vodu **18:20** Příběhy z Dobré knihy: Ježíš a Samařanka [P] **18:30** Ovečky: 10. neděle v mezidobí [P] **19:00** Večeře u Slovaka: 10. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 3. 6. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (85. díl): s Hanou Pelzovou [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Sakartvelo: Země pod Kavkazem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 4. 6. 2021

6:05 Bez tebe to nejde: Zameť si před vlastním prahem **7:05** Zpravodajské Noeviny: 3. 6. 2021 **7:25** Na pořadu rodina (20. díl): Mladé manželství v dnešní době? **8:30** Pomoc, která se točí **9:00** Počasí [P] **9:05** Ruce Panny Marie **10:30** Dopisy z rovníku **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Pěšák Boží **13:35** Rolničky /SK/ na Mohelnickém dostavníku **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** O starých Starých Hamrech **15:25** Flešbky - Godzone podcast **16:00** Zpravodajské Noeviny: 3. 6. 2021 **16:25** Proměny Oščadnice **17:10** Buon giorno s Františkem **18:05** Sedmihlásky

(61. díl): Poslali mňa pro vodu **18:10** Příběhy z Dobré knihy: Uzdravení nemocného u rybníka Bethesda [P] **18:18** Začátek konce jaderných zbraní **19:15** Přejeme si... **19:30** Varhanní koncert: Mezinárodní hudební festival Leoše Janáčka 2021 [L] **21:00** Noemova pošta: Červen 2021 [L] **22:10** Živě s Noe [P] **22:40** Poletuchy: Na skok do Štramberka **23:25** Zambie: Kazatelé na cestě **0:00** Cvrlikání (43. díl): Caine - Mi **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 5. 6. 2021

6:05 Bez tebe to nejde: Pomoz mi s životem **7:05** Krajčárka Mária Hnidková **7:25** Počasí [P] **7:35** Sedmihlásky (61. díl): Poslali mňa pro vodu **7:40** Cirkus Noeland (21. díl): Roberto, Kekulín a pan Čisliko **8:10** Světloňoša buzola **8:25** Strýček Emu (5. díl): Děti **8:35** Ovečky: 10. neděle v mezidobí **9:00** Sněhurka a sedm trpaslíků: Divadlo Víti Marčíka **9:55** GOODWILLBOY VI. (9. díl) **10:35** V posteli POD NEBESY IV. (2. díl) **11:35** ARTBITR - Kulturní magazín (112. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:10** Pod lampou **14:15** Dvě stě let kostela sv. Bartoloměje v Hnězdném **14:30** Počasí **14:35** Ateliér užité modlitby **15:40** Christafari: Slezská Lilie 2017 **17:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Svět bez konce: Poslední věci života **17:55** Počasí **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:55** ARTBITR - Kulturní magazín (110. díl): S Martinem Petiškou **19:05** Charlie falešným hrabětem [P] **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem: Galaxie, 2. díl [P] **20:50** V pohorách po horách (79. díl): Kotář **21:00** Mezi pražci: Červen 2021 [P] **21:50** Evangelium podle Jana **23:55** Za obzorem **0:25** Harfa Noemova (25. díl) **0:50** Za obzorem **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 6. 6. 2021

6:05 Bez tebe to nejde: Doma není nikdo prorokem **7:05** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **7:30** Večeře u Slovaka: 10. neděle v mezidobí **7:55** Počasí [P] **8:00** Jak potkávat svět (85. díl): S Hanou Pelzovou **9:25** Poutníci času (14. díl): S Lucíí Valešovou [P] **9:40** Můj chrám: Pavla Golasowská, poslankyně PS Parlamentu ČR, kostel Božího Těla v Gutech **10:00** Mše svatá s žehnáním kostela Božího Těla: Trinec-Guty [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:00** Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem: Galaxie, 2. díl **14:45** Charlie falešným hrabětem **15:15** Mezi pražci: Červen 2021 **16:05** Noční univerzita: Radim Kuchař - Můj život s Bohem, nebo Boží život se mnou? **16:40** Věk reformem (3. díl): Evropa před Tridentem **17:15** Obnova objektu Libušín po požáru **17:55** Sedmihlásky (14. díl): V širém poli studánečka **18:00** Cirkus Noeland (22. díl): Roberto, Kekulín a Vilík Všelék **18:25** Médův svátek [P] **18:40** Strýček Emu (6. díl): Norbert [P] **18:50** Ovečky: 10. neděle v mezidobí **19:20** Pošta pro Holuba: Ekologie **19:30** Dopis z Indie **19:50** Přejeme si... **20:05** Dekalog VIII.: Osmé přikázání [P] **21:00** S Bohem pro lidi [P] **21:35** Slavnostní koncert k 30. výročí trvání ČSFB: Brno, Besední dům [P] **22:55** Buon giorno s Františkem **23:35** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:50** Za obzorem **0:25** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:05** Za obzorem **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 31. 5. o 18:00 hod.:

Modlitba svätého ruženca so Svätým otcom

Priamy prenos z Vatikánskej baziliky, pri ktorom Svätý otec ukončí mesiac modlitieb za ukončenie pandémie vo svete.

Utorok 1. 6. o 16:30 hod.:

Brat František (Veselé melódie)

Veselý brat František nás naučí, ako môžeme oslavovať a chváliť Pána prostredníctvom hudby a spevu. Aké veľké požehnanie dostávame, keď máme srdcia a mysle naplnené chválou a oslavou jeho dobroty! Dozvieme sa, čo o tom hovorí Sväté Písmo. A nebudú chýbať ani pesničky z prechádzajúcich častí.

Streda 2. 6. o 20:50 hod.:

Fundamenty (Dekrét o kňazskej formácii)

Uvažovanie nad dokumentami II. vatikánskeho koncilu.

Štvrtok 3. 6. o 17:30 hod.: Doma je doma

(Konzervatívne hodnoty vo verejnom priestore)

Konzervatívne hodnoty čelia vo verejnom priestore silnejúcemu tlaku. Dokážu v ňom obstáť? Čo môžeme urobiť pre to, aby boli prezentované zrozumiteľne a prítlačivo? Moderuje Ján Knapík.

Piatok 4. 6. o 20:30 hod.:

Dôkaz viery: Ján Pavol II. (film)

Známu neurochirurgičku, ktorá stratila svoju vieru príčinou rodinnej tragédie, poveria vo Vatikáne, aby potvrdila možný zázrak. Ten sa údajne udial na príhovor Jána Pavla II. Ak by bol uznaný ako pravdivý, čoskoro by povýšili na oltár nového svätca...

Sobota 5. 6. o 20:30 hod.:

Cesta pútnika

(animovaný film)

Rolník Kristián Peregrino žije spolu so svojou rodinou v Meste skazy. Jedného dňa objaví zakázanú knihu. Vďaka nej sa mu otvorí dvere do nového sveta, kde vládne spravodlivý a láskavý Kráľ. A tak sa rozhodne podniknúť dlhú, ale vzrušujúcu cestu do Nebeského mesta. Tá cesta ale nebude úplne jednoduchá. Čaká ho množstvo prekážok, pretože úhlavný nepriateľ sa ho chystá odlákať od vytúženého cieľa.

Nedeľa 6. 6. o 10:00 hod.:

Svätá omša z Nitry

Priamy prenos s formulárom sviatku Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi.

Liturgická čtení

Nedeľa 30. 5. – slavnosť

Nejsvětější Trojice

1. čt.: Dt 4,32–34.39–40
 Ž 33(32),4–5.6+9.18–19.20+22
 Odp.: 12b (*Blaze lidu, který si Hospodin vyvolil za svůj majetek.*)
 2. čt.: Řím 8,14–17
 Ev.: Mt 28,16–20

Pondělí 31. 5. – svátek

Navštívení Panny Marie

1. čt.: Sof 3,14–18
 nebo Řím 12,9–16a
 Iz 12,2–3.4bcd.5–6
 Odp.: 6b (*Vládne nad vámi Svatý Izraele.*)
 Ev.: Lk 1,39–56

Úterý 1. 6. – památka

sv. Justina

1. čt.: Tob 2,9–14
 Ž 112(111),1–2.7bc–8.9
 Odp.: srov. 7bc (*Srdce spravedlivého je pevné, důvěřuje v Hospodina. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mk 12,13–17

Středa 2. 6. – nezávazná památka sv. Marcelina a Petra

1. čt.: Tob 3,1–11a.16–17a
 Ž 25(24),2–4a.4b–5ab.6+7bc.8–9
 Odp.: 1b (*K tobě, Pane, pozvedám svou duši.*)
 Ev.: Mk 12,18–27

Čtvrtek 3. 6. – slavnosť Těla a Krve Páně

1. čt.: Ex 24,3–8
 Ž 116(115),12–13.15+16bc.17–18
 Odp.: 13 (*Vezmu kalich spásy a budu vzývat jméno Hospodinovo. Nebo: Aleluja.*)
 2. čt.: Žid 9,11–15
 Ev.: Mk 14,12–16.22–26

Pátek 4. 6. – ferie

1. čt.: Tob 11,5–17
 Ž 146(145),1b–2.6c–7.
 8–9a.9bc–10
 Odp.: 1b (*Duše má, chval Hospodina! Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Mk 12,35–37

Sobota 5. 6. – památka sv. Bonifáce

1. čt.: Tob 12,1.5–15.20
 Tob 13,2.6a.6b.6c.7–8
 Odp.: 2a (*Požehnaný Bůh věčně živý.*)
 Ev.: Mk 12,38–44

BREVIÁŘ PRO LAIKY

29. KVĚTNA – 5. ČERVNA 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 30. 5.		PO 31. 5.		ÚT 1. 6.		ST 2. 6.		ČT 3. 6.		PÁ 4. 6.		SO 5. 6.	
Antifona	746	842	1378	1544	1708	1924	857	961	759	856	889	995	1708	1924
Žalm	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	786	884
Ranní chvály:														
Hymnus	746	842	1378	1544	1708	1925	857	962	759	856	889	996	1708	1925
Antifony	747	843	1379	1545	843	946	858	963	760	857	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	813	914	843	946	858	963	813	914	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	748	843	1380	1546	1710	1926	861	966	761	857	893	1000	1710	1926
Antifona k Zach. kantiku	748	843	1380	1546	1385	1552	861	966	761	858	894	1001	1710	1927
Prosby	748	843	1380	1546	1711	1927	861	966	761	858	894	1001	1711	1927
Závěrečná modlitba	749	844	1381	1547	1385	1552	1386	1553	762	859	894	1001	1387	1554
Modlitba během dne:														
Hymnus	749	845	792	890	848	952	862	967	762	859	895	1002	910	1019
Antifony	749	845	833	935	848	952	863	968	763	860	895	1003	910	1019
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	1265	1403	895	1003	911	1019
Krátké čtení	749	845	1381	1547	851	955	865	970	763	860	898	1005	913	1022
Závěrečná modlitba	749	844	1381	1547	851	955	865	970	762	859	898	1006	913	1022
Nešpory:														
SO 29. 5.														
Hymnus	742	837	750	846	1660	1877	1714	1932	755	851	764	861	900	1024
Antifony	743	838	751	847	1382	1549	853	957	756	852	765	862	900	1025
Žalmy	743	838	751	847	1661	1878	853	957	756	852	765	862	901	1025
Kr. čtení a zpěv	745	840	753	849	1382	1549	1717	1934	758	854	767	864	903	1027
Ant. ke kant. P. M.	745	841	753	850	1383	1549	1385	1552	758	855	767	864	904	1012
Prosby	745	841	754	850	1383	1550	1718	1936	758	855	767	865	904	1028
Záv. modlitba	749	844	749	844	1381	1547	1385	1552	762	856	762	859	904	1012
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398

PRO DUCHOVNÍ ŽIVOT

MODLITBY

*K vydání připravil Petr Vítámvás
Ilustrace Markéta Králová „Z Genese“*

Knižka obsahuje základní modlitby (některé i v latině) i modlitby pro různé příležitosti, během dne, litanie, žalmy, modlitby světců – vše členěno do 11 celků... a ponechává několik stránek volných, kdyby si někdo chtěl doplnit svoje oblíbené modlitby. Kongeniální výtvarný doprovod tvoří meditativní cyklus 12 suchých jehel Markety Králové „Z Genese“. Vhodný dárek k prvnímu svatému přijímání, biřmování, k svátku či narozeninám.

Petr Vítámvás – Arx • Brož., A6, 132 stran, 180 Kč

RODIČOVSKÉ PŘÍBĚHY

RODIČE, MÁME VÁS RÁDI

*Eduard Martin • Odpovědná redaktorka
Ludmila Martínková*

Být rodičem je krásné a také náročné umění. Když rodiče vychovávají dítě, vychovávají budoucnost pro sebe i pro ostatní. Dobří rodiče jsou pro děti nenahraditelní. Kolik nádherných zážitků s nimi se nám dostalo! A jak křehké tyto dary mohou být! Drobné příběhy Eduarda Martina ukazují s mimořádným citem a pozorovatelským talentem na sílu rodičovské lásky a odvahu předávat dar života dál.

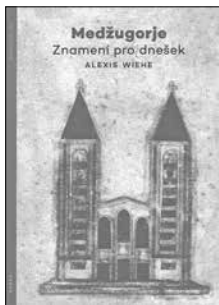
*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 120x160 mm, 252 stran, 199 Kč*

POSELSTVÍ PANNY MARIE

MEDŽUGORJE • ZNAMENÍ PRO DNEŠEK

*Alexis Wiehe • Z francouzštiny přeložila Marie Benáková
Předmluva P. Daniel Ange • Redakce Jan Malý*

Otec Alexis přináší stručný nástin medžugorských událostí od roku 1981 až dodnes. Zabývá se poselstvím Medžugorje od 90. let minulého století, kdy pro něj osobně znamenalo velký životní obrat i potvrzení jeho směřování ke kněžství. V knize nabízí zasvěcený výklad smyslu poselství neboli celé pedagogiky Ježíšovy Matky, Královny pokoje, která nás už několik desítek let naléhavě povzbuzuje k obrácení a k návratu ke Kristu, evangeliu, modlitbě i životu z Božího slova a ze svátostí.

*Pavel Nebojsa – Doron
Brož., 115x165 mm, 208 stran, 249 Kč*

MONOGRAFIE

PŘÍTOMNOST JE VLASTNÍM BOŽÍM ČASEM

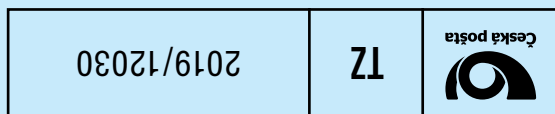
*Adolf Kajpr SJ • K vydání připravil Vojtěch Novotný
Odpovědný redaktor Michal Altrichter*

Vyšlo s církevním schválením. Monografie přináší antologii textů českého jezuitského kněze Adolfa Kajpra (1902–1959). Jde o výběr tematicky uspořádaných stěžejních úryvků z článků, které vyšly v letech 1934–1941 a 1945–1948. Úvodní studie Vojtěcha Novotného, který antologii připravil, přibližuje osobnost Adolfa Kajpra – jeho život, publicistiku i způsob, jímž tento autor rozuměl svému působení, které chápal jako klíčový prostředek moderního apoštolátu. Kvůli kritice totalitních režimů byl internován v nacistických koncentračních táborech (1941–1945) a v komunistických žalářích (1950–1959), kde zemřel. Provází ho pověst mučedníka. Byl zahájen proces jeho blahořečení.

*Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
Brož., 148x200 mm, 378 stran, 350 Kč*

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc – IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Děhner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Archiestriskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznámena to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Týdeník: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz. Registrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz). Povolene SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medžugorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.